بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

Khuthba Summary 24.07.15 ഖുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്റത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹ്

24.07.15 ന് ബൈത്തുൽ ഫുതൂഹ്, ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ആൾ പറയുന്ന കാര്യമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് മുഅ്മിനീംകളുടെ നിർബന്ധ കടമയാണ്. സ്വന്തം ന്യായീകരിക്കാതെ ഓരോ വാക്കും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈമാൻ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

തശഹ്ഹുദും തഅവ്വുദും സൂറ ഫാതിഹാ ഓതിയതിനും ശേഷം ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽമസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹുത്തആലാ ബിനസ്രിഹിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു:

ഈ സമയത്ത് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നേയും ആ മഹാത്മാവിന്റെ സ്വഹാബിമാരേയും കുറിച്ച് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതാണ്.

തദ്കിറയിൽ 1908 ഫെബ്രുവരി 9-ാം തിയതി ഒരു ഇൽഹാം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. **'ലാ തഖ്ത്തുലൂ സയ്നബ്.'** ഈ സംഭവത്തിന്റെ വിശദീകരണം ഒരിടത്ത് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ് (റ)ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 1908 ന്റെ ആരംഭത്തിൽ പരേതനായ ഹാഫിള് അഹ്മദുല്ലാഹ് ഖാൻ സാഹിബിന്റെ രണ്ടു പെൺമക്കളുടെ വിവാഹം ഉറപ്പിച്ചു. അവരിൽ മൂത്തവളുടെ പേര് സയ്നബ് എന്നും ഇളയവളുടെ പേര് കുൽഥൂം എന്നുമായിരുന്നു. സയ്നബിനെ മറ്റു ചിലരും വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഒരു ബന്ധം ശേയ്ഖ് അബ്ദുർറഹ്മാൻ മിസ്ത്‌രിയിൽനിന്നും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹവുമായിട്ടുള്ള സയ്നബിന്റെ വിവാഹം ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, സാധാരണ സമ്മർദം ചെലുത്താറുള്ളതുപോലെ കൂടുതൽ സമ്മർദം ചെലുത്തിയിരുന്നില്ല. എന്തായാലും അദ്ദേഹം തന്റെ മകളുടെ വിവാഹം മിസ്ത്‌രി സാഹിബുമായി നടത്തി. ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) എഴുതുന്നു: "മിസ്ത്‌രി സാഹിബിന്റെ നിക്കാഹ് മറ്റു രണ്ടു നിക്കാഹിനോടൊപ്പം ഞങ്ങളുടെ സഹോദരി മുബാറക്ക ബീഗമിന്റെ നിക്കാഹ് നടന്ന അതേ ദിവസമായിരുന്നു നടന്നത്. അതായത് ഫെബ്രുവരി 17. അതുകൊണ്ട് ആ തിയതി സുരക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു. ഈ ഇൽഹാമുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത് ആ മനുഷ്യനിൽനിന്ന് വമ്പിച്ചൊരു ഫിത്ന ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നുവെന്നാണ്. അങ്ങനെ പിന്നീട് മിസ്ത്‌രി സാഹിബിൽനിന്ന് ആ ഫിത്ന ഉണ്ടായി. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഈ അഭിപ്രായമാണ് ഹാഫിള് അഹ്മദുല്ലാഹ് ഖാൻ സാഹിബിന് നല്കിയിരുന്നതെന്നതിന് തെളിവുണ്ട്. മിസ്ത്‌രി സാഹിബ് ജമാഅത്തിൽനിന്ന് വേറിട്ടുപോയപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു, ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ), തന്റെ മുമ്പിൽവച്ചാണ് ഹാഫിള് അഹ്മദുല്ലാഹ് ഖാൻ സാഹിബിനോട് ശേയ്ഖ് അബ്ദുർറഹ്മാനുമായി വിവാഹം നടത്തരുതെന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് പീർ മൻളൂർ മുഹമ്മദ് സാഹിബ് എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, ഹാഫിള് അഹ്മദുല്ലാഹ് ഖാൻ സാഹിബ് ഇക്കാര്യം സമ്മതിച്ചില്ല. ആ സ്ഥലത്തുതന്നെ വിവാഹം നടത്തി. പീർ മൻളൂർ മുഹമ്മദ് സാഹിബ് പറയുന്നു: അപ്പോൾ എനിക്ക് കടുത്ത കോപം വന്നു. ഞാൻ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഹുദൂർ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചയാളാണ്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചയാൾ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ എല്ലാ മുഅ്മിനീംകളും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. എന്നാൽ, ഹാഫിള് അഹ്മദുല്ലാഹ് ഖാൻ സാഹിബ് ഹുദൂറിനെ ധിക്കരിച്ചു. അതുകേട്ടപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞു, 'താങ്കൾ പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെയാണ്. പക്ഷേ, അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ പിന്നെ കൈകടത്താറില്ല.' ഒരിക്കൽ ഹദ്റത്ത് ഖലീഫ അവ്വലിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ശേയ്ഖ് മിസ്ത്‌രി സാഹിബു ചന്തയിൽവച്ച് തന്റെ ഭാര്യാപിതാവിനെ മർദിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് ഖലീഫ അവ്വൽ (റ) മിസ്ത്‌രി സാഹിബിനെ കഠിനമായി വെറുത്തു. ഞാൻ ഒരുപാടുനാൾ കേണപേക്ഷിച്ചിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് മാപ്പു കൊടുപ്പിച്ചത്.

ഈ ഇൽഹാമിന്റെ അർഥം താങ്കൾ സയ്നബിന്റെ വിവാഹം ശേയ്ഖ് മിസ്ത്‌രിയുമായി നടത്തരുതെന്നായിരുന്നു. നടത്തിയാൽ അയാളുടെ ഈമാനും നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ഈ വിവാഹം മുഖേന അയാളുടെ ഈമാനും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതായി സംഭവങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകാണിച്ചു.

ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് ഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹ് പറഞ്ഞു: മിസ്ത്‌രി സാഹിബിന്റെ ജമാഅത്തിലുള്ള സ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇതിൽനിന്ന് അളക്കാവുന്നതാണ്. അതായത് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)സ്വയം വിവരിക്കുന്നു: "മിസ്ത്‌രി സാഹിബ് ജമാഅത്തിൽനിന്ന് വേറിട്ടുപോയതിൽ തനിക്ക് പരിഭ്രമമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒരു സുഹൃത്ത് ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് എനിക്ക് കത്തെഴുതി; ഇത്രമാത്രം വലിയ വലിയ ആളുകളുടെ ഈമാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഈമാൻ എന്ത് യാഥാർഥ്യമാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്?' ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)ഇതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: 'ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനെഴുതി: വലുപ്പം തീരുമാനിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ജോലിയാണ്; താങ്കളുടേതല്ല! താങ്കൾ വലിയ ആളായി മനസ്സിലാക്കുന്ന അയാളെ അല്ലാഹു തന്റെ കർമത്തിലൂടെ ജമാഅത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തുകയും താങ്കളെ ഇതിൽ നിറുത്തുകയും ചെയ്ത സ്ഥിതിക്ക് വലിയ ആൾ താങ്കളാണെന്നും അയാളല്ലെന്നും തെളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. എന്താ

യാലും മിസ്റി സാഹിബ് ജമാഅത്തിലുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ വലിയ പ്രധാനപ്പെട്ടയാളായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്ന് അയാൾക്ക് ഒരുവിലയുമില്ലെന്ന് നമ്മൾ കാണുന്നു.

അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചയാൾ പറയുന്നതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എന്നത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നിർബന്ധമായ കാര്യമാണ്. അത് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. സ്വയം ന്യായീകരിക്കുന്നതിനു പകരം തികച്ചും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഈമാൻ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.' ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)മറ്റൊരു സംഭവം വിവരിക്കുന്നു: 'മൗലവി മുഹമ്മദ് അഹ്സൻ സാഹിബ് വലിയ എടുത്തുച്ചാട്ടക്കാരനായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ബസറാവാനിലേക്ക് നടക്കാൻ പോകുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ സവാരിക്കിടെ അവിടന്ന് പറഞ്ഞു,'അല്ലാഹുവിന്റെ വചനവും മനുഷ്യരുടെ വചനവും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്.' അവിടന്ന് തനിക്കുണ്ടായ ഒരു ഇൽഹാം കേൾപിച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, 'നോക്കുക! ഇതും ഒരു ഇൽഹാമാണ്. ഇതിനെതിരിൽ ഹരീരിയുടെ ഈ വചനവുമുണ്ട്.' മൗലവി മുഹമ്മദ് അഹ്സൻ സാഹിബ് കാര്യത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗം ശ്രദ്ധിച്ച് കേട്ടില്ല. ഇൽഹാമിനെ സംബന്ധിച്ച് വിചാരിച്ചു ഇത് ഹരീരിയുടെ വചനമാണെന്ന്. പറഞ്ഞു, 'തികച്ചും വ്യർഥമാണ്.' പക്ഷേ, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഇൽഹാമാണെന്ന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞപ്പോൾ മൗലവി സാഹിബ് പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു,'സുബ്ഹാനല്ലാഹ്! എത്ര നല്ല വചനമാണ്.' അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് തിടുക്കത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കരുത്.

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: 'മൗലവി മുഹമ്മദു ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി സാഹിബ് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ സുഹൃത്തായിരുന്നു. ആ മഹാത്മാവിന്റെ വാദത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'ഞാനാണ് അയാളെ ഉയർത്തിയത്. ഇനി ഞാൻ തന്നെ അയാളെ വീഴ്ത്തുന്നതാണ്.' എന്നാൽ, അല്ലാഹു അയാളുടെ നാമം മായിച്ചുകളയുകയും ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ നാമം ലോകത്ത് വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.' ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: 'ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദു ഹുസയ്ന്റെ ഒരു മകൻ ആര്യസമാജത്തിൽ ചേർന്നു.' ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: 'ഞാൻ അയാളെ ഖാദിയാനിൽ വിളിപ്പിച്ചു. അയാളെ വീണ്ടും മുസൽമാനാക്കി. മുഹമ്മദു ഹുസയ്ൻ സാഹിബ് നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എനിക്ക് കത്തെഴുതി.'

ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ എതിർപിനെ ഓർത്തുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: 'ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ കാലംമുതലേ എതിർപ്പു നടന്നുവരുന്നു. പക്ഷേ, ജമാഅത്ത് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നല്ല ഇന്നും വിവിധ തന്ത്രങ്ങളുടേയും എതിർപുകളുടേയും പരമ്പര നടന്നു വരുന്നതായി നമ്മൾ കാണുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ജമാഅത്ത് പുരോഗതി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.' ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറഞ്ഞു: 'ജമാഅത്ത് മുള്ളുകളിലൂടെ കടന്ന് അതിന്റെ സ്ഥാനത്തെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കാര്യം വിളിച്ചോതുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം എപ്പോഴും ജമാഅത്തിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്. പക്ഷേ, ഈ അനുഗ്രഹത്തെ അനശ്വരമാക്കുന്നതിന് ജമാഅത്ത് എപ്പോഴും ദുആയിൽ മുഴുകിയിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മൾ ദുആകളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റി കൊണ്ടിരുന്നാൽ ഇൻശാ അല്ലാഹ് ഇപ്പോഴുള്ളതും ഇനി വരാനുള്ളതുമായ എല്ലാ എതിർപുകളും സ്വയം മരിച്ചൊടുങ്ങുന്നതായിരിക്കും.'

ഒരവസരത്തിൽ ഹദ്റത്ത് മൗലവി അബ്ദുൽകരീം സാഹിബ് സിയാൽക്കോട്ടിയുടെ അതുല്യമായ ത്യാഗത്തെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ് പറയുന്നു: 'ഹദ്റത്ത് ഖലീഫ അവ്വൽ(റ)ന് അല്ലാഹു ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗം നല്കിയിരുന്നു. അത് അവസാനിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ നാട്ടിൽ പ്രാക്ടീസു ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അവിടെ അദ്ദേഹം വളരെ പ്രശസ്തനായി. സർഗോദ ജില്ലയിലെ ഭേരയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്. അവിടെ വലിയ വലിയ കർഷകർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ അധികംപേരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരായിരുന്നു. അവിടെ നല്ലനിലയിൽ ജോലി നടക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവിടന്ന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ കാണാൻ ഖാദിയാനിൽ വന്നു. കുറച്ചുദിവസത്തിനുശേഷം തിരിച്ചുപോകാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞു: 'ദുൻയാവിന്റേത് താങ്കൾ ഒരുപാടു കണ്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി ഇവിടെ വന്നിരിക്കുക.' ആ മഹാത്മാവ് ഈ നിർദേശമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു. എങ്ങനെ അനുസരിച്ചുവെന്നാൽ സ്വയം സാധനങ്ങൾ എടുക്കാൻപോലും പോയില്ല. വേറെയാളെ അയച്ചാണ് സാധനങ്ങൾ വരുത്തിച്ചത്. അക്കാലത്ത് ഇവിടെ പ്രാക്ടീസ് നടക്കുമെന്ന ഒരു പ്രതീക്ഷയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നല്ല ഒരു പൈസ കൊടുക്കാൻ കഴിവുള്ള ആളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അവിടന്ന് ഒന്നും വകവെച്ചില്ല. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തി എങ്ങനെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് വച്ചാൽ വെളിയിൽനിന്ന് രോഗികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് വരുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഏതെങ്കിലമൊക്കെ വരുമാന മാർഗം ഉണ്ടാകാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഹദ്റത്ത് മൗലവി അബ്ദുൽകരീം സാഹിബിന്റെ ത്യാഗം മറ്റൊരു വർണത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വരുമാനമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എവിടെന്നെങ്കിലും ഫീസുകിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും ഇല്ലായിരുന്നു. ശമ്പളവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്റ്റൈപന്റും ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്ങുനിന്നും ഒരുതരത്തിലുള്ള വരുമാന മാർഗവു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതും ജീവിക്കാൻ പറ്റാത്ത താഴ്വരയിൽ ജീവൻ ബലിയർപിക്കുന്നതു പോലുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതാണ് നമ്മുടെ മഹാത്മാക്കളുടെ മാതൃകകൾ. നമ്മുടെ വാഖ്ഫീനെ സിന്ദഗിമാരും ഇവ സന്ദർഭോചിതം മുമ്പിൽവെച്ച് അവയിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഹദ്റത്ത് അബ്ദുൽകരീം സാഹിബിന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോടുണ്ടായിരുന്ന അനുരക്തിയെ കുറിച്ച് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: 'ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോടു ഹദ്റത്ത് അബ്ദുൽകരീം സാഹിബിന് പ്രത്യേകമായ സ്നേഹമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അക്കാലം പ്രാപിച്ചവർക്കെ ആ സ്നേഹം മനസ്സിലാകുകയുള്ളു. മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് സങ്കല്പിക്കാനെ സാധ്യമല്ല. എനിക്കു 16, 17 വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടുണ്ടായത്. ഏതൊ

രു കാലത്താണോ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത് അന്നെനിക്ക് 12, 13 വയസ്സായിരിക്കും. അതായത് കുട്ടിക്കാലമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഗാധമായ സ്വാധീനം എന്നിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മൗലവി സാഹിബിന്റെ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും എനിക്കു മറക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജലപാനരീതി. ഒന്ന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹം. തണുത്തവെള്ളം അദ്ദേഹം ഒരുപാട് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. വളരെ താൽപര്യത്തോടെ അതു പാനം ചെയ്തിരുന്നു. കുടിക്കുന്ന സമയത്ത് ഗട്ട് ഗട്ട് എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാമായിരുന്നു; അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി സ്വർഗത്തിലെ നിഅ്മത്തുകളെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി അയച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ! കുറച്ചു കവിളുകൾ കുടിച്ചതിനുശേഷം അൽഹംദുലില്ലാഹ് അൽഹംദുലില്ലാഹം എന്ന് പറയുമായിരുന്നു.' ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു:'അക്കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ മസ്ജിദ് അഖ്സ്വായിലെ കിണറിലെ വെള്ളം വളരെ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ അതിന്റെ പേരെടുക്കാത്തത് എന്നറിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രീതി എങ്ങനെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നാൽ 'സഹോദരാ എന്തെങ്കിലും പുണ്യം ചെയ്യുക, വെള്ളം കൊണ്ടു വരിക പ്രതിഫലം സമ്പാദിക്കുക' എന്നു പറയുന്നതായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)മജ്‌ലിസിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ വേറെ കാര്യം! ഇല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഏണിപ്പടിയിൽ വന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചുനില്ക്കും. വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്നവരിൽനിന്ന് കുടംവാങ്ങി വായിൽവച്ചുകുടിക്കും. രണ്ടാമത്തെ കാര്യം അദ്ദേഹം ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ സഹവാസത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് എന്തോ വാങ്ങിത്തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിയിരുന്നു. ആ നേരത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത് പ്രസന്നതയുടേയും സന്തോഷത്തിന്റേയും ഒരു ഉദ്യാനം ഓളമടിക്കുന്നതുപോലെ ആകുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖകമലത്തിന്റെ ഓരോ തരിയും പുഞ്ചിരിയുടെ അലകൾ അയക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിയിരുന്നു. പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതും വശം മാറിയിരുന്ന പ്രംശസിക്കുന്നതും കാണേണ്ട കാഴ്ചതന്നെയായിരുന്നു. അതിന്റെ അല്പമെങ്കിലും വർണം ഞാൻ ആരിലെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് പരേതനായ ഹാഫിള് രോഷൻ അലി സാഹിബിലായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പരേതനായ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുൽ കരീം സാഹിബിന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോട് പ്രത്യേക സ്നേഹമായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന് അദ്ദേഹത്തിനോടും അങ്ങനെതന്നെയുള്ള സ്നേഹമായിരുന്നു. മഗ്‌രിബ്നുശേഷം എപ്പോഴും ഇരുന്നു സംസാരിക്കുക എന്നത് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ രീതിയായിരുന്നു. പക്ഷേ, മൗലവി സാഹിബിന്റെ മരണത്തോടെ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)അത് നിറുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഹുദൂർ ഇപ്പോൾ ഇരിക്കാത്തതെന്ത്? എന്ന് ആരോ ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു: 'മൗലവി അബ്ദുൽകരീം സാഹിബ് ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതുകാണുമ്പോൾ വിഷമമുണ്ടാകുന്നു.' വാസ്തവത്തിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെക്കാൾ കൂടുതൽ അല്ലാഹുവിനെ ഹയ്യും വീണ്ടും ജീവൻ നല്കുന്നവനുമായി വിശ്വസിക്കുന്നതാരാണുള്ളത്? അതുകൊണ്ട് ഇതു ഒരു പക്ഷത്തേക്ക് മാത്രമുള്ള സ്നേഹമായിരുന്നില്ല. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന് തന്റെ സ്വഹാബാക്കളോട് ഒരുപാട് സ്നേഹമായിരുന്നു.

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ മറ്റൊരു സ്വഹാബിയായ ഹദ്റത്ത് മുൻശീ അരോഡെഖാൻ സാഹിബിന്റെ സ്നേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: 'ഹദ്റത്ത് മുൻശീ അരോഡെഖാൻ സാഹിബിന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോട് അതിരറ്റ സ്നേഹമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കപൂർത്തലയിൽ ആയിരുന്നു വസിച്ചിരുന്നത്. കപൂർത്തല ജമാഅത്തിന്റെ ആത്മാർഥതയെ സംബന്ധിച്ച് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)വളരെ സ്തുതിച്ചു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവർക്ക് അത് എഴുതിനല്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അത് ജമാഅത്ത് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അതായത് ഈ ജമാഅത്ത് എങ്ങനെയുള്ള ആത്മാർഥതയാണു കാണിച്ചതെന്നാൽ ഇവർ സ്വർഗത്തിൽ തന്നോടൊപ്പമായിരിക്കും എന്ന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞു. ഹുദൂർ എപ്പോഴെങ്കിലും കപൂർത്തലയിൽ വരിക എന്ന് അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ വരാമെന്ന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദും പറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവസരം കിട്ടിയപ്പോൾ വരുന്ന വിവരം അറിയിക്കാൻ സമയം കിട്ടിയില്ല. അറിയിപ്പൊന്നും നല്കാതെ അവിടന്ന് പുറപ്പെട്ടു. കപൂർത്തല സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു കഠിന ശത്രു ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ കണ്ടു. അയാൾക്ക് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ അറിയാമായിരുന്നു. അയാൾ ശത്രുവായിരുന്നെങ്കിലും വലിയ ആളുകൾക്ക് ഒരു സ്വാധീനമുണ്ടാകുമല്ലോ. ഹദ്റത്ത് മുൻശീ അരോഡെഖാൻ സാഹിബ് കേൾപിക്കുന്നു: ഞങ്ങൾ ഒരു കടയിലിരുന്ന് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ ഓടിയോടി വന്നു. നിങ്ങളുടെ മിർസാ സാഹിബ് വന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ട് ചെരുപ്പും പഗിടിയും അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു. ഞാൻ ചെരുപ്പില്ലാതെ പഗിടിയില്ലാതെ സ്റ്റേഷനിലേക്കോടി. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ഇവിടെ വരാൻ, നമുക്കെന്തു ഭാഗ്യമാണുള്ളതെന്ന് വിചാരിച്ചത് കുറച്ചു ദൂരത്തെത്തിയപ്പോഴാണ്. ഈ വിവരം അറിയിച്ചത് എതിരാളിയാണ്. അയാൾ പറ്റിച്ചതാകാം. കളിയാക്കിയതാകാം. അപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെനിന്നിട്ട് അയാളെ വഴക്കുപറയാൻ തുടങ്ങി. മുൻശീ സാഹിബ് പറയുന്നു, ഞാൻ അയാളെ നീ കളവാണ് പറയുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞ് വഴക്കുപറഞ്ഞു. പിന്നീടു അഥവാ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ എന്ന് വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഓടി. പിന്നീട് നമുക്കെവിടെ ഈ ഭാഗ്യമുണ്ടാകാനാണെന്ന് വിചാരിച്ചു. പിന്നീട് അയാളെ ശകാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ പറഞ്ഞു, എന്നെ വഴക്കു പറയണ്ട, ഞാനും താങ്കളോടൊപ്പം വരാം. അങ്ങനെ വീണ്ടും നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ചുരുക്കത്തിൽ നിന്നും നടന്നും അതേ അവസ്ഥയിൽ പോകുമ്പോൾ മുമ്പിലെന്താണ് കാണുന്നത്? ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) നടന്നു വരുന്നു. ഇത് ഭ്രാന്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹമാണ്! ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) വ

ഫാത്തായി കുറച്ചു കാലത്തിനുശേഷം മുൻശീ അറോഡെ ഖാൻ സാഹിബ് ഖാദിയാനിൽ വന്നിരുന്നു. താൻ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞ് ഒരിക്കൽ സന്ദേശം അയച്ചു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻവേണ്ടി വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ എന്താണ് കാണുന്നത്! അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ രണ്ടോമൂന്നോ അശ്റഫി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത് അമ്മാജാന് കൊടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം അത് എനിക്കുതന്നു. അദ്ദേഹം എന്താണ് പറഞ്ഞിരുന്നതെന്ന് എനിക്ക് ഓർമയില്ല. അമ്മാ ജാനെന്നോ അമ്മാജി എന്നോ മറ്റോ ആണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. എന്തായാലും മാ എന്ന പൊരുൾ തീർച്ചയായും അതിലടങ്ങിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം കരയാൻ തുടങ്ങി. നിലവിളിച്ചും ഏങ്ങലടിച്ചും കരയാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ ഓർമയാണ് അദ്ദേഹത്തെ കരയിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം അനിയന്ത്രിതമായി കരയുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അതിൽ വേറെ എന്തോ കാര്യമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. ചുരുക്കത്തിൽ, 15. 20 മിനിറ്റുവരെ എന്നല്ല അരമണിക്കൂർവരെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. എന്താണ് കാര്യമെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം മറുപടി പറയാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ഏങ്ങലടികൊണ്ട് സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവസാനം നിയന്ത്രണവിധേയനായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ബയ്അത്ത് ചെയ്തപ്പോൾ എനിക്കു ശമ്പളം ഏഴു രൂപയായിരുന്നു. എന്റെ ചെലവു ചുരുക്കി അതിൽനിന്ന് കുറച്ച് മിച്ചം വെക്കുമായിരുന്നു; ഖാദിയാനിൽ വന്ന് ഹുദൂറിന് നേരിട്ട് കൊടുക്കാൻ! കൂടുതലും ഞാൻ നടക്കുകയാണ് പതിവ്; ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ ഖാദിയാനിലെത്താൻ! പിന്നീട് ജോലിക്കയറ്റം കിട്ടി. അതിനോടൊപ്പം ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദിനു കൊടുക്കാനുള്ള താൽപര്യവും വർധിച്ചു. അവസാനം ഞാൻ വിചാരിച്ചു ഹുദൂറിന്റെ സന്നിധിയിൽ സ്വർണം കാണിക്കവെക്കണമെന്ന്! പക്ഷേ, കുറച്ചു കൂട്ടിക്കൂട്ടി വെക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന് പരിഭ്രമമുണ്ടാകാൻ തുടങ്ങും. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ കണ്ടിട്ട് ഇത്ര കാലമായി. അതുകൊണ്ട് സ്വർണം കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള പണം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പേ ഖാദിയാനിൽപോയിവരാം എന്നു വിചാരിക്കും. ഉള്ളതു ഹുദൂറിന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. അവസാനം ഈ മൂന്നു പൗണ്ട് സ്വരുക്കൂട്ടി. സ്വയം വന്ന് കൊടുക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചിതാണ്. അപ്പോഴാണ് അവിടന്ന് വഫാത്തായത്. അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 30 വർഷം അങ്ങനെ കടന്നുപോയി. അദ്ദേഹം അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അതിനുള്ള തൗഫീഖ് കിട്ടിയപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)വഫാത്തായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു അക്കൂട്ടരുടെ ആത്മാർഥതയും കൂറും ത്യാഗവും.

അവസാനം ഹുദൂർ ഖാദിയാനിൽ അന്തരിച്ച മൗലവി മുഹമ്മദു യൂസുഫ് സാഹിബ് ഫാളിലിന്റെ ജനാസ ഗായിബ് നമസ്കരിക്കുന്നതാണെന്ന് വിളംബരം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് സ്മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Alkhamis** (atba)
at Baithul Futuh,London – on 24.07.15
Malayalam Translation : Mau.Mohamad Ismaeel, For Malayalam Desk,Qadian.
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath,Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

If Undelivered Please Return To
Ahmadiyya Muslim Jama'at
Baithul Quddoos, G.H.Road
Calicut - 673001,Kerala